

Chambre des Représentants		Kamer der Volksvertegenwoordigers	
Session de 1937-1938	N° 194		Zittingsjaar 1937-1938
	SEANCE du 26 avril 1938	VERGADERING van 26 April 1938	

PROPOSITION DE LOI

portant modification des articles 373 et 374 du Code d'Instruction Criminelle relatifs aux délais pour les pourvois en cassation.

DEVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

Aux termes de l'article 373 du Code d'instruction criminelle, le condamné dispose de trois jours francs après celui où son arrêt lui aura été prononcé pour signer au greffe un pourvoi en cassation.

La partie civile, en ce qui concerne ses intérêts civils, et le Ministère public disposent du même délai pour demander cassation de l'arrêt.

L'article 374 contient deux dispositions : Aux termes de la première, et ceci en cas d'acquittement de l'accusé, le Ministère public ne dispose que de vingt-quatre heures pour un pourvoi en cassation; encore, ne peut-il le faire que dans l'intérêt de la loi, et cela sans préjudicier à la partie acquittée. (409 C. I. C.) Aux termes de la seconde, la partie civile ne dispose, elle aussi, que de vingt-quatre heures lorsqu'elle poursuit l'annulation d'un arrêt qui aurait prononcé contre elle des condamnations civiles, supérieures aux demandes d'une partie acquittée ou absoute. (412 C. I. C.)

Ces deux articles 373 et 374, bien que faisant partie de la matière de la Cour d'assises, sont également applicables en matière correctionnelle et de police.

**

Depuis quelques années, on constate une augmentation progressive du nombre des pourvois en Cassation. En 1916-17, 358 causes ont été jugées; en 1927-28, 571 et en 1936-37, 837.

La raison première de cet état de choses réside, croyons-nous, dans l'extrême brièveté des délais de pourvoi. En effet, le condamné, la partie civile et le Ministère public ne disposent que d'un temps insuffisant pour lire

WETSVOORSTEL

tot wijziging van de artikelen 373 en 374 van het Wetboek van Strafvordering, betreffende de termijnen van voorziening in verbreking.

TOELICHTING

MEVROUWEN, MIJNE HEEREN,

Luidens artikel 373 van het Wetboek van Strafvordering, beschikt de veroordeelde over drie vrije dagen, na den dag waarop zijn arrest uitgesproken werd, om op de griffie te verklaren dat hij zich in verbreking voorziet.

De burgerlijke partij, wat betreft haar burgerlijke belangen, en het Openbaar Ministerie beschikken over denzelfden termijn om de verbreking van het arrest te vragen.

Artikel 374 behelst twee bepalingen: Krachtens de eerste, en dit in geval van vrijspraak van den beschuldigde, beschikt het Openbaar Ministerie slechts over vier en twintig uren om zich in verbreking te voorzien; en dan nog mag het dit slechts doen in het belang van de wet en zonder nadeel toe te brengen aan de vrijgesproken partij. (409 W. S. V.) Luidens de bewoorden van de tweede bepaling, heeft de burgerlijke partij insgelijks slechts vier en twintig uren tijd, wanneer zij de vernietiging vervolgt van een arrest dat burgerlijke veroordeelingen tegen haar zou hebben uitgesproken, hooger zijnde dan de eischen van een vrijgesproken of ontslagen partij (412 W. S. V.).

Hoewel die beide artikelen 373 en 374 deel uitmaken van de stof van het Hof van Assisen, worden zij insgelijks toegepast op het stuk van correctioneele en politiezaken.

**

Sinds enkele jaren, stelt men een trapsgewijze vermeerdering vast van het aantal voorzieningen in verbreking. In 1916-1917, werden 358 zaken gevonnist; in 1927-1928, 571, en in 1936-1937, 837.

In de eerste plaats, is die toestand, naar onze meening, het gevolg van uiterst korte voorzieningstermijnen. De veroordeelde, de burgerlijke partij en het Openbaar ministerie beschikken, inderdaad, slechts over onvoldoende

le jugement ou l'arrêt, l'étudier et relever éventuellement les moyens de cassation.

De là, l'habitude qu'ont les parties de signer leur pourvoi, à titre purement conservatoire, remettant l'examen de la décision judiciaire à une date ultérieure à la signature de leurs recours.

Et si par après, elles ne découvrent aucun motif de droit pouvant entraîner cassation, elles laisseront néanmoins la procédure se poursuivre régulièrement plutôt que de se désister, n'ayant ainsi rien à perdre et tout à gagner.

Le plus souvent, le condamné, dans l'espoir que la Cour de cassation découvrira elle-même une violation de la loi, dont il est incapable d'établir l'existence, signera néanmoins son pourvoi, d'autant plus que le caractère suspensif de celui-ci lui procurera jusqu'au prononcé de l'arrêt, des avantages dans le régime pénitentiaire.

C'est pourquoi, l'augmentation des délais de recours en cassation remédiera en grande partie à ces inconvénients, permettant aux diverses parties de ne signer leur pourvoi qu'à bon escient.

Il ne faudrait pas toutefois que ces délais fussent trop longs, afin de ne pas retarder l'exécution des mesures de justice dont la célérité est particulièrement souhaitable en matière répressive.

Aussi la prolongation des délais qu'il conviendrait de porter uniformément à quinze jours pour toutes les parties, constituerait, à notre avis, une utile réforme. Sans porter atteinte à aucun intérêt légitime, elle aurait pour avantage de diminuer le nombre des recours et permettrait aux parties de se pourvoir dans des conditions plus rationnelles.

tijd om het vonnis of het arrest te lezen, om het in te studeren en gebeurlijk de middelen van verbreking aan te halen.

Daaruit is de gewoonte ontstaan, dat de partijen hun voorziening onderteekenen, alleen om hun recht te bewaren, terwijl zij het onderzoek van de rechterlijke beslissing verdagen tot een lateren datum dan dien waarop hun voorziening werd onderteekend.

En zoo zij, daarna, geen enkelen rechtsgrond ontdekken, die de verbreking voor gevolg zou kunnen hebben, zullen zij niettemin de procedure haar normalen gang laten gaan, liever dan er van af te zien, daar zij aldus niets te verliezen hebben doch er alles hebben bij te winnen.

Meestal, zal de veroordeelde, in de hoop dat het Hof van Verbreking zelf een schending van de wet zal ontdekken, waarvan hij niet bij machte is het bestaan vast te stellen, zijn voorziening onderteekenen, temeer daar het schorsend karakter er van voor hem, tot bij de uitspraak van het arrest, voordeelen zal opleveren op het stuk van gevangenisstelsel.

De verlenging van de termijnen van voorziening in verbreking zou, derhalve, in groote maat die bezwaren verhelpen, daar de verschillende partijen aldus met volle kennis van zaken hun voorziening zouden kunnen onderteekenen.

Het is echter niet geboden dat die termijnen te lang zouden zijn, ten einde de uitvoering van de rechtsmaatregelen niet te vertragen, waarvan de snelheid bijzonder wenschelijk is op strafgebied.

De verlenging van de termijnen, voor alle partijen eenvormig te brengen op vijftien dagen, zou dan ook, naar ons oordeel, een nuttige hervorming uitmaken. Zonder inbreuk te maken op hetzij welk gewettigd belang, zou zij als voordeel opleveren de vermindering van het aantal voorzieningen en aan de partijen toelaten, onder meer rationeele voorwaarden de voorziening in te stellen.

H. CARTON de WIART.

PROPOSITION DE LOI**ARTICLE PREMIER.**

L'article 373 du Code d'instruction criminelle est remplacé par la disposition suivante :

« Le condamné aura quinze jours francs après celui où son arrêt lui aura été prononcé, pour déclarer au greffe qu'il se pourvoit en cassation.

Le Procureur Général pourra, dans le même délai, déclarer au greffe qu'il demande la cassation de l'arrêt.

La partie civile aura aussi le même délai; mais elle ne pourra se pourvoir que quant aux dispositions relatives à ses intérêts civils.

Pendant ces quinze jours, et, s'il y a eu recours en cassation, jusqu'à la réception de l'arrêt de la Cour de cassation, il sera sursis à l'exécution de l'arrêt de la Cour. »

ART. 2.

L'article 374 est abrogé.

WETSVOORSTEL**EERSTE ARTIKEL.**

Artikel 373 van het Wetboek van Strafvordering wordt vervangen door de volgende bepaling :

« De veroordeelde heeft vijftien vrije dagen, na den dag waarop zijn arrest uitgesproken werd, om ter griffie te verklaren dat hij zich in verbreking voorziet.

De Procureur-Generaal kan, binnen denzelfden termijn, ter griffie verklaren dat hij de verbreking van het arrest vraagt.

De burgerlijke partij beschikt ook over denzelfden termijn; maar zij kan zich slechts in verbreking voorzien, ten aanzien van de bepalingen die op haar burgerlijke belangen betrekking hebben.

Gedurende die vijftien dagen en, indien er een voorziening in verbreking is ingesteld, tot aan de ontvangst van het arrest van het Hof van Verbreking, wordt de tenuitvoerlegging van het arrest van het Hof geschorst ».

ART. 2.

Artikel 374 wordt ingetrokken.

H. CARTON de WIART,
Emile BRUNET,
DELWAIDE,
A. VERMER.,
Michel DEVEZE,